

DET KONGELIGE
KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 23

(2005–2006)

Om lov om endringer i introduksjonsloven

*Tilråding fra Kommunal- og regionaldepartementet av 10. november 2005,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning og sammendrag

Kommunal- og regionaldepartementet fremmer med dette forslag om endringer i lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere (introduksjonsloven). Lovendringen trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

De foreslåtte endringene i introduksjonsloven innebærer en utvidelse av personkretsen som har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram. Dette gjøres ved at familiegjenforente til person som har fått oppholds- eller arbeidstillatelse i medhold av lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 8 annet ledd etter søknad om asyl, tas inn i personkretsen som har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram. Oppholds- eller arbeidstillatelse til hovedpersonen (herboende) etter søknad om asyl gis i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. § 15 første og annet ledd, jf. forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 21. Dette er oppholds- eller arbeidstillatelse gitt på grunnlag av behov for beskyttelse, sterke menneskelige hensyn eller tilknytning til riket.

Forslaget innebærer at familiegjenforente til personer som har fått oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd

etter søknad om asyl, ikke lenger vil omfattes av den kretsen av personer som kommunene kan velge å tilby deltakelse i introduksjonsprogram, dersom kommunen finner grunn til det.

Forslaget innebærer således ingen endringer i selve introduksjonsordningen slik den er regulert i introduksjonsloven, utover en utvidelse av personkretsen som har rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram. Forslag til endringer i introduksjonsloven kommer som følge av endringer i regjeringens tilleggsnummer til St.prp. nr. 1 (2005–2006) for budsjetterminen 2006.

2 Forslag til endringer i introduksjonsloven

2.1 Gjeldende rett

2.1.1 Personkretsen

Personkretsen for rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven er i dag avgrenset til nyankommet utlending mellom 18 og 55 år som har behov for grunnleggende kvalifisering, og som har fått innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse på grunnlag som nevnt i introduksjonsloven § 2 første ledd bokstavene a – d. Det vil si flyktninger, personer med oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, personer med kollektiv beskyttelse i en

massefluktsituasjon og overføringsflyktninger. I tillegg kommer familiegjeforente til disse gruppene, både de som kommer til Norge samtidig med hovedpersonen og de som blir gjenforent på et senere tidspunkt. Personkretsen for rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram avgrenses imidlertid mot familiegjeforente til personer som har fått oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl, i de tilfellene hvor det er søkt om familiegjeforening først etter at hovedpersonen har fått opphold i landet, jf. Ot.prp. nr. 2 (2004–2005).

Oppholdsgrunnlagene nevnt i introduksjonsloven § 2 første ledd bokstavene a – d representerer langvarige opphold i landet, og personer som har slike tillatelser vil ofte ha et særskilt behov for kvalifisering til yrkes- og samfunnsliv. Personer som er omfattet av personkretsen i introduksjonsloven § 2 første ledd, har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram. For å være omfattet av introduksjonsloven § 2 første ledd bokstav d (oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlemmer) er det imidlertid et vilkår at herboende ikke har lengre botid enn fem år etter første gangs bosetting før det søkes om familiegjeforening. I tillegg er det for å ha rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram oppstilt vilkår i introduksjonsloven § 2 om at personen er bosatt etter særskilt avtale mellom utlendingsmyndighetene og kommunen. Kravet om bosetting i kommunene etter særskilt avtale gjelder imidlertid ikke for familiegjeforente, jf. introduksjonsloven § 2 annet ledd. Alle som omfattes av rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram omfattes også av ordningen med integreringstilskudd til kommunene, se punkt 3.

Nyankomne innvandrere som deltar i introduksjonsprogram vil motta en introduksjonsstønad. Introduksjonsstønadene utgjør to ganger Folketrygdens grunnbeløp (G) på årsbasis. G fastsettes av Stortinget hver år. Per 1. mai 2005 utgjør to ganger G kr. 121 398.

2.1.2 Personkretsen som kommunen kan velge å tilby introduksjonsprogram

Introduksjonsloven § 3 tredje ledd gir kommunen adgang til etter eget skjønn å tilby deltakelse i introduksjonsprogram til andre nyankomne utlendinger enn de som har rett og plikt etter introduksjonsloven § 2. Dette kan være til familiemedlemmer til andre enn de personene som omfattes av § 2, herunder familiegjeforente til personer som har fått opphold etter utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl, til nyankommet utlending over 55 år med oppholdsgrunnlag som nevnt i § 2 første

ledd, og til nyankommet utlending som nevnt i § 2 som er bosatt i kommunen uten særskilt avtale mellom utlendingsmyndighetene og kommunen.

Denne gruppen har ikke noen rett til å delta i introduksjonsprogram og kommunen har ikke plikt til å tilby introduksjonsprogram. Det overlates til kommunens skjønn å vurdere hvem som ut i fra en hensiktmessighetsvurdering skal tilbys introduksjonsprogram. I vurderingen av hvem som skal tilbys introduksjonsprogram vil lovens formål, den enkeltes behov for kvalifisering og den ressursmessige situasjonen i kommunen være relevante momenter.

2.2 Om lovforslaget

2.2.1 Bakgrunn for lovforslaget

Underholdskravet for nærstående familie (ektefelle, samboer eller barn) ved familiegjeforening med hovedperson som etter søknad om asyl får innvilget arbeids- eller oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. utlendingsforskriften § 21, ble gjeninnført gjennom endringer i utlendingsforskriften fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet med virkning fra 1. mai 2003, jf. utlendingsforskriften § 25 fjerde ledd. Begrunnelsen for gjeninnføringen av underholdskravet var et ønske om et regleverk som var på linje med resten av Europa, og et ønske om å stimulere til at herboende raskere blir økonomisk selvhjulpen. Hvis herboende er integrert på arbeidsmarkedet før gjenforeningen, vil det være lettere for ham/henne å hjelpe familien med tilpasningen til et liv i Norge.

Underholdet anses sikret når søkeren fyller vilkårene etter utlendingsforskriften § 19, når hovedpersonen (herboende) kan forsørge søkeren iht. bestemmelsene i utlendingsforskriften § 19 eller gjennom en kombinasjon av disse, jf. utlendingsforskriften § 25 annet ledd, første punktum.

Dersom herboende selv er deltaker i introduksjonsprogrammet på tidspunktet for søknad om familiegjeforening, vil introduksjonsstønad inngå som en del av inntektsgrunnlaget ved beregning av om underholdskravet ved familiegjeforening er oppfylt. For at underholdskravet skal være oppfylt for et familiemedlem, kreves det at hovedpersonen, eller søkeren eller begge i kombinasjon har en årlig inntekt tilsvarende lønnstrinn 1 i statens lønnsregulativ. Per 1. mai 2005 utgjør lønnstrinn 1 kr. 169 100. Når en av partene er under 23 år, skal underholdskravet oppfylles av hovedpersonen (herboende).

Det foreslås med dette ikke noen endringer i kravet om underhold ved familiegjeforening, og

det er fortsatt regjeringens ønske at herboende stimuleres til å bli integrert på arbeidsmarkedet før gjenforeningen, slik at det vil være lettere for ham/henne å hjelpe familien med tilpasningen til et liv i Norge.

Den gruppen som kommer på familiegjenforening til herboende som har fått innvilget arbeids- eller oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl er i hovedsak ektefeller og barn til personer som har bodd kort tid i landet. Selv om hovedpersonen (herboende) anses å være i stand til å forsørge den som kommer på familiegjenforening gjennom oppfyllelsen av underholdskravet, vil den som kommer på familiegjenforening i mange tilfeller ha et behov for grunnleggende kvalifisering. Denne gruppen skiller seg ikke ut fra resten av målgruppen for introduksjonsprogrammet når det gjelder behovet for grunnleggende kvalifisering. Det vil ikke være rimelig å forvente at herboende skal kunne dekke dette kvalifiseringsbehovet. Etter kort tid i landet vil mange ikke være i stand til å gi ektefelle, samboer eller barn den grad av veiledning og innføring i det norske samfunnet som de vil ha behov for. Dette begrunner behovet for å gi denne gruppen av familiegjenforente rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram dersom de fyller de øvrige vilkårene i introduksjonsloven § 2, det vil si at de er mellom 18 og 55 år og at de har behov for grunnleggende kvalifisering.

De fleste av de som kommer på familiegjenforening fordi de er ektefeller eller samboere til hovedpersonen (herboende), er kvinner med små barn. Det er departementets ønske å særskilt legge til rette for at kvinner får en reell mulighet til å delta i kvalifisering, og dermed bli i stand til å selv delta i yrkes- og samfunnslivet. Det er grunn til å tro at personer i denne gruppen har behov for individuell tilrettelagt kvalifisering også ut over det herboende kan bidra med. Tiltak som forbereder til videre opplæring eller tilknytning til yrkeslivet, som sammen med opplæring i norsk og samfunnskunnskap som et minimum skal inngå i introduksjonsprogrammet, jf. introduksjonsloven § 4, vil for mange være en grunnleggende forutsetning for å kunne ta del i videre opplæring eller etablere en tilknytning til yrkeslivet. Ved gjeninnføringen av rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram, parallelt med opprettholdelsen av ansvaret for å forsørge sine familiemedlemmer, ønsker regjeringen å legge til rette for kvalifisering for senere deltakelse i yrkeslivet for denne gruppen.

Departementet vil understreke betydningen av rask bosetting som en viktig forutsetning for integreringen i kommunene. Bortfall av integreringstil-

skudd til bosettingskommunen, jf. St.prp. nr. 1 (2004–2005) og dermed lovvedtaket om å innskrenke personkretsen som har rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram, har ført til at mange kommuner vegrer seg for å ta i mot og bosette enslige personer med oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl av frykt for de økonomiske konsekvensene for kommunen ved en eventuell senere familiegjenforening. Med dagens bosettingsordning vil en forsinkelse av bosettingen av enslige kunne innebære uheldige virkninger på integreringsarbeidet i kommunene på sikt fordi lange opphold i mottak virker passiviserende. Hovedpersonen (herboende) kommer ikke i gang med sin egen kvalifisering dersom bosettingen forsinkes, og det vil gå lenger tid før han/hun kan komme i arbeid, for derigjennom oppfylle underholdskravet og på sikt få familien til Norge. Forslaget her om at de familiegjenforente gis rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram, samt forslaget om at kommunen gis integreringstilskudd, jf. punkt 3, antas å ville øke kommunenes vilje til å bosette enslige personer med oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd. Regjeringen har valgt å opprettholde underholdskravet for denne gruppen. Oppfyllelse av underholdskravet innebærer et incitament for hovedpersonen (herboende) til å finne jobb eller deltidsjobb ved siden av deltakelse i introduksjonsordningen. Gjennom deltakelse i arbeidslivet vil herboende være et viktig skritt nærmere full deltakelse i samfunnet og økonomisk selvstendighet. Gjennom gjeninnføring av rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen for den familiegjenforente vil han/hun også være et skritt nærmere deltakelse i yrkes- og samfunnslivet.

På denne bakgrunn utvides kretsen av personer som har rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogrammet til også å omfatte familiegjenforente til personer med oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd. Den enkelte kommune som bosetter familiegjenforente vil få integreringstilskudd, jf. punkt 3.

2.2.2 Avgrensning av personkretsen

Departementet foreslår å endre introduksjonsloven § 2 første ledd bokstav d, slik at familiemedlemmer til personer som er innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse etter søknad om asyl i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, jf. § 15 første og annet ledd og utlendingsforskriftens § 21 første og annet ledd, igjen omfattes av personkretsen med rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen.

Forslaget omfatter bare personer som innvilges familiegjenforening etter at hovedpersonen har fått innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl. De tilfellene hvor hele familien ankommer landet samtidig, og oppholds- eller arbeidstillatelse på grunnlag av familiegjenforening innvilges samtidig med hovedpersonens oppholds- eller arbeidstillatelse, omfattes både hovedpersonen og den familiegjenforente allerede av rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram, jf. introduksjonsloven § 2.

Endringen i introduksjonsloven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet tar sikte på at endringen trer i kraft 1. januar 2006. I tilfeller der oppholds- eller arbeidstillatelse for den familiegjenforente innvilges, og det så går noe tid før den familiegjenforente faktisk kommer til landet, vil det være den seneste av datoene for hhv. vedtak om oppholds- eller arbeidstillatelse, og datoen for bosetting i kommunen som vil være avgjørende for om vedkommende har rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen. Dersom en av de ovennevnte datoene er senere enn ikrafttredelsen av lovendringen her, vil vedkommende være omfattet av rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram. Hvis den faktiske datoen for bosetting i kommunen er ukjent, vil datoen for registrering i folkeregistret være avgjørende.

2.2.3 Personer som kommunen kan velge å tilby introduksjonsprogram

Som følge av forslaget til utvidelse av personkretsen i introduksjonsloven § 2, jf. foregående punkt, foreslår departementet en endring også i introduksjonsloven § 3 tredje ledd, ved at familiegjenforente til personer med arbeids- eller oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl tas ut av kretsen av personer som kommunen etter eget skjønn kan velge å tilby program.

Nyankommet utlending som fikk innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlemmer til personer nevnt i § 2 første ledd bokstav c første alternativ, eller ble bosatt i en kommune i perioden fra og med 7. januar 2005 og fram til ikrafttredelsen av lovendringen her, har verken rett eller plikt til å delta i introduksjonsprogram. Kommunen kan tilby deltakelse i introduksjonsprogram til personer i denne gruppen dersom de er nyankommet, mellom 18 og 55 år og har behov for grunnleggende kvalifisering.

3 Forslag om innføring av særordning i integreringstilskuddet

3.1 Gjeldende ordning

Bosetting av personer som omfattes av introduksjonsloven § 2 utløser et statlig tilskudd til integrering til bosettingskommunen. Dagens ordning med integreringstilskudd ble innført i 1991. Tilskuddet skal dekke kommunens gjennomsnittsutgifter til bosetting og integrering av flyktninger og personer med oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd i bosettingsåret og de fire neste årene. Midlene bevilges over statsbudsjettet og utbetales av Utlendingsdirektoratet (UDI). For å få utbetalt tilskuddet må kommunen framsette krav overfor UDI. Det er kun nødvendig å framsette krav det første året utlendingen er bosatt i kommunen. Tilskuddet for de resterende fire årene vil automatisk bli utbetalt til den kommunen hvor vedkommende er registrert som bosatt i folkeregisteret. I forbindelse med innføringen av introduksjonsloven ble fordelingen av tilskuddet per år endret noe, ved at tilskuddet for de to første årene ble økt. Begrunnelsen for dette var at kommunenes utgifter til integreringstiltak ble vurdert å ville øke noe de første to årene en utlending er bosatt i kommunen, fordi introduksjonsprogrammet som skal tilrettelegges så snart som mulig etter bosetting i kommunen, jf. introduksjonsloven § 3, kan som hovedregel vare i inntil to år, jf. introduksjonsloven § 5. Satsen for integreringstilskuddet er for 2005 totalt kr. 432 000 for voksne og kr. 412 000 for barn fordelt over fem år med følgende fordeling: kr. 120 000 det første året for voksne, kr. 100 000 første året for barn. Videre er fordelingen slik både for voksne og barn: kr. 91 000 det andre året, kr. 80 000 det tredje året, kr. 71 000 det fjerde året og kr. 70 000 det femte året. Integreringstilskuddet er nærmere regulert i UDIs rundskriv 4/2005 INA.

Opplæring i norsk og samfunnskunnskap inngår som en del av den enkeltes introduksjonsprogram, jf. introduksjonsloven § 4 tredje ledd. Det gis i tillegg et eget tilskudd til norskopplæring til dekning av kommunes utgifter. Fra og med 1. september 2005 ble det innført en ny tilskuddsordning for opplæring i norsk og samfunnskunnskap. Tilskuddet er nærmere omtalt i Kommunal- og regionaldepartementets rundskriv H-21/05. Tilskuddsordningen for norskopplæring som gjaldt før 1. september 2005 videreføres i en overgangsperiode på inntil 5 år regnet fra 1. september 2005.

3.2 Om forslaget til særordning

Departementet vil gjeninnføre integreringstilskudd for familiegjenforente med personer som har oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl. Departementet vil imidlertid innføre en særordning med kortere perioder/færre antall år enn hovedregelen for integreringstilskuddet, se tilleggsnummer til St.prp. nr. 1 (2005–2006). Når den familiegjenforente bosettes i kommunen, vil hovedpersonen (herboende) som oftest være i jobb, jf. underholdskravet som skal være oppfylt som vilkår for å få innvilget familiegjenforening. På denne bakgrunn forutsettes den enkelte familie å kunne dekke utgifter til familiens underhold. Integreringstilskudd til kommunen i tre år anses å kunne gi kommunene midler til å finansiere tiltak i den del av integreringsfasen hvor introduksjonsprogrammet gjennomføres, som hovedregel inntil 2 år, jf. introduksjonsloven § 5. Familien forutsettes gjennom hovedpersonens arbeidsinntekt og den familiegjenforentes egen inntekt etter at kvalifisering gjennom introduksjonsprogrammet er gjennomført, selv å kunne dekke sitt underhold.

4 Overgangsordning

For personer som er innvilget familiegjenforening med person som har oppholds- eller arbeidstillatelse gitt i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd eller er bosatt i en kommune i perioden fra 7. januar 2005 og fram til ikrafttredelsen av lovendringen her videreføres gjeldende regler i personkretsen som kommunen kan velge å tilby deltakelse i introduksjonsordningen, jf. introduksjonsloven § 3 tredje ledd. Departementet foreslår at de fortsatt skal inngå i denne personkretsen så lenge de er å anse som nyankommet og har behov for grunnleggende kvalifisering.

5 Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene i introduksjonsloven skal tre i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet tar sikte på å ikraftsette lovendringen fra 1. januar 2006. Ordningen skal gjelde for personer som har fått innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse eller er bosatt i en kommune etter denne dato, og som oppfyller lovens øvrige vilkår for rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen, jf. introduksjonsloven § 2.

I tilfeller der oppholds- eller arbeidstillatelse for den familiegjenforente innvilges, og det så går noe tid før den familiegjenforente faktisk kommer til landet, vil det være den seneste av datoene for hhv. vedtak om oppholds- eller arbeidstillatelse, og datoen for faktisk bosetting i kommunen som vil være avgjørende for om vedkommende har rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen. Dersom en av de ovennevnte datoene er senere enn ikrafttredelsen av lovendringen her, vil vedkommende være omfattet av rett og plikt til deltakelse i introduksjonsprogram. Hvis den faktiske datoen for bosetting i kommunen er ukjent, vil datoen for registrering i folkeregisteret være avgjørende.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommunenes utgifter i forbindelse med obligatorisk introduksjonsprogram finansieres i hovedsak gjennom integreringstilskuddet og tilskudd til norskopplæring for voksne innvandrere.

Innføring av en særordning i forhold til tilskuddsordningen, er beregnet til å øke statens utbetalinger av integreringstilskudd med om lag 100 mill. kr. i 2006, forutsatt ikrafttredelse 1. januar 2006. Forslaget vil ha en helårseffekt etter 3 år på om lag kr. 285 mill.

Budsjettvedtaket om at familiegjenforente til innvandrere med arbeids- eller oppholdstillatelse etter utlendingsloven § 8 annet ledd etter søknad om asyl ikke lenger skulle utløse integreringstilskudd til kommunene, og lovvedtaket om at de ikke skulle ha rett og plikt til deltakelse i introduksjonsordningen er trolig en viktig del av forklaringen på kommunenes vegring mot å bosette enslige med opphold i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd. Blant annet som en følge av dette har ventetiden på bosetting for personer i mottak økt med over to måneder fra januar til oktober 2005. Forslaget her om å utvide personkretsen for rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram vil trolig føre til raskere bosetting og dermed mindre utgifter til mottak. Dersom 2 000 personer bor to måneder kortere i mottak, betyr det en innsparing på kr. 38 mill på kap. 520 post 21, gitt at en plass i mottak i snitt koster om lag kr. 9 400 per måned.

Forslaget antas ikke å ha administrative konsekvenser av betydning for staten. Forslaget antas heller ikke å ha vesentlig betydning for kommunenes administrative omkostninger ved implementering av introduksjonsloven. De økonomiske/administrative konsekvensene ved forslaget til endring

av integreringstilskuddet er også innarbeidet i tilleggsnummer til St.prp. nr. 1 (2005–2006).

Kommunal- og regionaldepartementet

t i l r å r:

7 Merknader til lovbestemmelsene

Når det gjelder endringene i introduksjonsloven § 2 og § 3 tredje ledd vises det til de generelle merkna-dene under punkt 2.2.2 og 2.2.3.

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i introduksjonsloven.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i introduksjonsloven i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i introduksjonsloven

I

I lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlemmer til personer som nevnt i bokstav a, b og c, *jf. utlendingsloven §§ 9 og 8 annet ledd*. For å være omfattet av denne bestemmelsen er det et vilkår at personer som nevnt i bokstav a, b og c ikke har vært bosatt i en kommune i mer enn fem år før det søkes om familieegjenforening.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Kommunen kan tilby introduksjonsprogram til nyankommet utlending med oppholds- eller arbeidstillatelse i henhold til utlendingsloven §§ 9 og 8 annet ledd som er familiemedlemmer til *andre enn personer nevnt i § 2, til nyankommet utlending over 55 år med oppholdsgrunnlag som nevnt i § 2 første ledd, og til nyankommet utlending som nevnt*

i § 2 som er bosatt i kommunen uten særskilt avtale mellom utlendingsmyndighetene og kommunen.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringen i introduksjonsloven § 2 får virkning for nyankommet utlending som får innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse etter at loven har trådt i kraft. Den får også virkning for utlending som er innvilget slik tillatelse før loven har trådt i kraft dersom bosetting i en kommune først skjer etter ikraft-tredelsen. Dersom tidspunktet for bosetting i en kommune er ukjent, gjelder tidspunktet for registrering i folkeregisteret.

Kommunen kan tilby introduksjonsprogram til nyankommet utlending over 18 år som har fått oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlem til person nevnt i § 2 første ledd bokstav c første alternativ dersom vedkommende ikke har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven § 2.

